

เมนูข้อมูล

นายคาต้า

สัญญาจากปากทอง

เพราะความแตกแยกทางการเมืองเลย เกิดถึงระดับที่ทำให้คนไทยอยู่ร่วมกันยาก ลึกลงไปในต้นเหตุของความขัดแย้งคือการปะทะกันระหว่างระหว่งเสรีนิยมกับอนุรักษนิยม

ขณะที่คนกลุ่มหนึ่งพยายามชี้ให้เห็นว่าอนุรักษนิยมเป็นแก่นแกนของความเป็นไทย เป็นรากฐานที่ทำให้สังคมไทยอยู่ร่วมกันอย่างสุขสงบมายาวนาน เป็นวัฒนธรรมที่ได้รับการสร้างสรรค์ให้เป็นประเพณีปกป้องรักษาให้สังคมไทยอยู่ที่มีสุขมาช้านาน

คนกลุ่มนี้มองว่าเสรีนิยมซึ่งรุกคืบเข้ามาจากการเปิดรับการเชื่อมโยงกับวัฒนธรรมตะวันตกคือความเลวร้ายที่เข้ามาทำลายจริยธรรมอันดีงามของสังคมไทย เป็นวัฒนธรรมที่เชิดชูความโลภ เน้นคุณค่าทางวัตถุมากกว่าทางจิตใจส่งผลให้สังคมไทยเราปลุกฝังค่านิยมเห็นแก่ได้ เป็นทุนนิยมที่ก่อลัทธิบูชาความสะกดกลบสลายของตัวเองโดยละทิ้งสายใยที่เชื่อมโยงส่วนรวมให้อยู่ร่วมกันอย่างเอื้ออาทรต่อกัน

อย่างไรก็ตาม ความคิดทางฝ่ายเสรีนิยมกลับมองว่าพวกอนุรักษนิยมคิดถึงการผูกขาดอำนาจและผลประโยชน์ พยายามปิดกั้นโอกาสในทุกด้านไว้ให้แต่วงศ์วานวงศ์เครือตัวเอง ยังอัดแน่นด้วยความคิดมองคนบางกลุ่มบางพวกเป็นเพียงทาส ไม่เคยมองเห็นความเท่าเทียมกันของมนุษย์

หนักไปกว่านั้นคือยึดมั่นกับความคิดผูกขาดความเป็นคนดี มองบางกลุ่มว่าเป็นพวกต่ำชั้น ต่ำช้า

ในยุคโลกาภิวัตน์ที่โลกเชื่อมต่อกันแบบไร้พรมแดน วัฒนธรรมเสรีนิยมที่ชนชั้นกำหนดด้วยความสามารถในการเป็นเจ้าของทุนแทนการสืบทอดทางวงศ์ตระกูลเหมือนที่กลุ่มอนุรักษนิยมเคยชิน ความดีความงามถูกตีความใหม่ไม่ได้สืบทอดกันมาทางสายเลือดก่อให้เกิดการทำใจได้ยากของกลุ่มอนุรักษนิยมที่รับกับความเปลี่ยนแปลงไม่ได้

ขณะที่ความคิดเสรีนิยมรุกคืบมาเกินกว่าจะถอยกลับจากสังคมไทยแบบมือเปล่าแล้ว การต่อสู้จึงเกิดขึ้น

การต่อสู้ทำให้เกิดการมองคนที่มีความคิดแตกต่างเป็นศัตรูที่อยู่ร่วมแผ่นดินกันไม่ได้

ในประเทศเราทั้งสองกลุ่มความคิดที่ต่างผลัดกันแพ้ ผลัดกันชนะ การสู้รบยังไม่จบสิ้น ความยุ่งเหยิงรุนแรงจึงเกิดขึ้น และยังไม่รู้ว่าจะจบลงเมื่อไร

หนทางที่การโล่งล้างทำลายจะจบลงมีอยู่ 3 ทาง

สองทางแรกคือฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดที่โล่งล้างกันอยู่ขณะอีกฝ่ายอย่างเด็ดขาด

อนุรักษนิยมชนะกุมอำนาจการปกครองประเทศได้เด็ดขาด ฝ่ายเสรีนิยมหายไปจากแผ่นดิน หรือถูกควบคุมไว้อย่างเด็ดขาด

หรือฝ่ายเสรีนิยมกุมอำนาจการบริหารประเทศได้เด็ดขาด ฝ่ายอนุรักษนิยมถูกทำให้หมดพลังที่ลุกขึ้นมาต้านสังคมกลับไปสู่อุตต

ในทางใดทางหนึ่งเช่นนี้สังคมจะสงบขึ้นในแนวทางที่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งนำพาไป

ส่วนหนทางที่สามคือ ต่างฝ่ายต่างยอมรับท่าจะอยู่ร่วมกัน ในความคิดที่ต่างต่างนั้น

สังคมไทยเราในวันนี้ยังไม่ได้ข้อสรุปว่าจะอยู่กันแบบไหน ความยุ่งเหยิงจึงดำรงอยู่ท่ามกลางความคิดที่มุ่งล้างทำลายซึ่งกันและกัน

อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าฝ่ายใดจะกุมอำนาจในทางทฤษฎีแล้วจะอยู่ได้ไม่ได้ขึ้นอยู่กับที่อยู่ดีกินดีของประชาชน

ไม่ว่าประเทศไหนในโลก รัฐบาลหรือผู้ปกครองจะอยู่ได้ยากหากประชาชนส่วนใหญ่เดือดร้อน โดยเฉพาะในชีวิตความเป็นอยู่

เกือบปีที่คณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ยึดอำนาจการบริหารประเทศจากรัฐบาลเก่ามาปกครองด้วยความเด็ดขาด

ความสงบเกิดขึ้นจากความกลัวของประชาชน ทว่า ความเป็นอยู่เริ่มมีคำถามมากขึ้นเรื่อยๆ

การสำรวจของกรุงเทพโพลล์ล่าสุดพบว่าประชาชนมากกว่าร้อยละ 60 ที่รายได้ไม่พอหรือไม่ค่อยพอกับรายจ่าย

สินค้าที่อยากให้รัฐบาลควบคุมคือสินค้าอุปโภคบริโภคที่จำเป็น

นั่นแปลว่าความเดือดร้อนจากชีวิตความเป็นอยู่ จากเรื่องปากเรื่องท้องเกิดขึ้นแล้ว และหากผู้ปกครองประเทศแก้ไขเยียวยาไม่ได้

ไม่ว่าจะเป็นผู้บริหารฝ่ายเสรีนิยม หรือผู้ปกครองฝ่ายอนุรักษนิยม ล้วนแล้วแต่ต้องทบทวนวิธีที่จะควบคุมอำนาจต่อ

อาจจะเป็นวิธีที่เข้มข้นขึ้น หรือ เลิกرا ●